

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 302. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960944832/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

lousie, og ansaae sit Billede med en vreed Mine. Billedet syntes at gjøre det samme. Dette ophidsede Bukken end meere; Han tog da i agt Kattens Lærdom, nemlig, at en Philosophus bør hvesse sine Horn mod sine Modstandere, løb med Magt og Hidsighed lige mod Speylet og sønderknuste det. Herover kom det heele Huus i Bevægelse, og Bukken blev arresteret; Men da man under Arresten ved Forhør fik Aarsagen og Sammenhængen at vide, brast Herren udi Latter. Dog paa det at Geedebukken ikke oftere skulde bedrage andre, lod han afkappe hans Horn og afklippe hans Skiæg og derpaa løbe; saa at den gode Mester Mads havde intet philosophisk tilbage uden hans forrige skidne Legeme. Denne Historie gav Anledning til megen Skiemt blant Dyr og Fugle. Nattergalen, som var Skovens Poët-Inde, gjorde til Erindring derover et Satyrisk Vers saa lydende:

*Hvor du nu staaer, der stod Mads-Buk, og saae sin Skygge
Udi et kostbart Speyl: Men Skyggen maatte rygge
For hans steenhaarde Horn, da han mod Glasset løb,
Og gjorde Speyle nok, men intet Baade-Kiøb.*

*Fabelen lærer, at der udfordres andet til Philosophie,
end Skiæg og Kaabe, hvorvel mange have ikke andet
at bryste sig af, saa at det maa heede: Barbam video,
sed Philosophum non video.*

10. Fabel.

Om Maanen.

Maanen bad engang sin Moder om en nye Klædning; Moderen sagde da: Ingen Skræder kand gjøre dig Klæder til Maade min Dotter; thi du haver een Dag ikke Skikkelse som en anden.

*Fabelen lærer, at der gives visse vægelsindede og
ustadige Mennesker, hvilke man aldrig kand gjøre til
maade, efterdi de hver Time have et andet Sind.*

MORALSKE FABLER

11. Fabel.

Om Muldvarpen.

Muldvarpen bad sin Moder engang om et Par Brilller. Moderen sagde da: Hvad vil du med Brilller? Brilller, som Menneskene betiene sig af, ere Muldvarper til ingen Nytte.

Fabelen lærer, at der findes visse Mennesker, der af Naturen ere saa dorske og dumme, at ingen Tugt eller Lærdom bider paa dem.

12. Fabel.

Om Torne-Busken.

Torne-Busken besværgede sig engang for Jupiter over sin slette og hæslege Skabning. Jupiter svarede dertil: Du est vel nok skabt for en Tornebusk.

Fabelen lærer, at enhver Skabning er fuldkommen i sig selv, at et Menneske kand ikke besværge sig over, at det ey er dannet som en Engel, efterdi det er skabt til at være et Menneske, og at en Hest ikke kand klage derover, at den ey haver Vinger og kand flyve som en Fugel, efterdi den er skabt til at være en Hest. Naar et Sviin, som holdes for det hæslegste Dyr, er dannet som et andet Sviin, kand det ikke klage over sin Skabning.

13. Fabel.

Frøernes Klagemaal.

Nogle smaa Drænge kastede for Tidsfordriv Steene udi en Park, hvorudi adskillige Frøer vare. Saasom dette varede noget længe, og adskillige Frøer af denne Steenkasten satte Livet til: reysede en af Frøerne sig op, og tiltaledede Drængene saaledes: Kiære Børn! dette som I her giøre for Tidsfordriv, kommer os arme Frøer dyrt at staae.

Fabelen lærer, at adskillige kaadmundede Mennesker